

Kúria
ítélete

Az ügy száma: Bfv.I.572/2025/11.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Gimesi Ágnes, a tanács elnöke
Dr. Tuba István Krisztián, előadó bíró
Dr. Domonyai Alexa, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2026. január 27.

Az ügy tárgya: pénzmosás büntette

Terheltek: terhelt1 és társai (terhelt2 II. rendű)

Elsőfok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 24.B.30.411/2022/44., ítélet, előkészítő ülés, 2023. február 14.

Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 25.Bf.8335/2023/19., ítélet, nyilvános ülés, 2024. március 7.

Az indítvány előterjesztője: terhelt2 II. rendű terhelt

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész:

A Kúria a pénzmosás büntette miatt terhelt1 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt2 II. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.30.411/2022/44. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bf.8335/2023/19. számú ítéletét terhelt2 II. rendű terhelt tekintetében megváltoztatja, a II. rendű terhelttel szemben kiszabott pénzbüntetést mellőzi.

Egyebekben a megtámadott határozatot a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

Elrendeli a II. rendű terhelt által esetlegesen megfizetett pénzbüntetésnek a befizetés napjától a visszatérítés időpontjáig számított mindenkori törvényes kamatával együtt történő visszatérítését a II. rendű terhelt részére.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. február 14. napján, előkészítő ülésen meghozott 24.B.30.411/2022/44. számú ítéletével terhelt2 II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett pénzmosás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 399. § (1) bekezdés és (5) bekezdés]. Ezért őt – mint visszaesőt – 1 év szabadságvesztés büntetésre, 150 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy terhelt2 II. rendű terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 150.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a napi tételeknek megfelelő szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tételnek egy napi szabadságvesztés felel meg. A II. rendű terhelttel szemben 32.400 forint összegre vagyonekぼzást rendelt el. A bíróság a Leobeni Tartományi Bíróság 10 HV 96/15m számú, a Fővárosi Törvényszék 2016. május 31. napján jogerős 32.Beü.500/2016/5. számú ítéletével elismert, határozatával kiszabott 1 év 3 hónap szabadságvesztés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette. Rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ügyészség által – többek között – a II. rendű terhelt terhére bejelentett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. március 7. napján kihirdetett 25.Bf.8335/2023/19. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt2 II. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta, megállapította, hogy a II. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A Leobeni Tartományi Bíróság 10 HV 96/15m számú határozatával kiszabott és a Fővárosi Törvényszék 32.Beü.500/2016/5. számú végzésével elismert 1 év 3 hónap szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt vonatkozásában helybenhagyta. Megállapította továbbá a II. rendű terhelt érvényes személyi igazolványának számát, bejelentett lakcímének hiányát és tartózkodási helyét.

[3] **II.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen terhelt2 II. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában foglalt okból.

[4] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság vele szemben törvénytörő módon szabott ki pénzbüntetést arra figyelemmel, hogy ő az ítélethozatalkor „aktuálisan sem rendelkezett” jövedelemmel, és korábbi jövedelméből sem szerzett vagyont.

[5] Indítványozta erre figyelemmel a felülvizsgálati eljárás lefolytatását, valamint azt, hogy a Kúria rendelkezzen a pénzbüntetés címén befizetett összeg visszatérítéséről.

[6] A Legfőbb Ügyészség a BF.950/2025/2. számú átiratában a II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát alaposnak tartotta.

[7] A Kúria gyakorlatára hivatkozással kifejtette, hogy a személyi körülmények tényei természetüknél fogva egyezést mutatnak a történeti tényállás tényeivel, így a Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban irányadónak tekintendők. A nem támadható tényállás alatt az ún. történeti tényeknek és a terhelt ugyancsak bizonyítást igénylő személyi körülményeinek együttesét kell érteni, ideértve a jövedelmére (keresetére) és vagyonára vonatkozóakat is.

[8] Utalt arra is, hogy a Btk. 50. § (2) bekezdése szerinti pénzbüntetés kötelező kiszabásának egyik feltétele – hogy a bíróság a terheltet haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt ítélje szabadságvesztésre – objektív jellegű, míg a másik törvényi feltétel, a megfelelő vagyon vagy jövedelem megítélése bírói mérlegelés tárgyát képezi.

[9] A Kúria Bfv.84/2022/10. számú határozatára hivatkozással rámutatott, hogy a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján történő pénzbüntetés kiszabásakor az elkövetőnek az ítélet jogerőre emelkedésének időpontjában kell jövedelemmel vagy vagyonnal rendelkeznie ahhoz, hogy a pénzbüntetés kiszabásának törvényessége felülvizsgálati eljárásban ne legyen kétségbe vonható, míg a BH 2025.6. számú eseti döntés alapján a Btk. mérlegelést nem tűrő szabályának sérelmét e feltétel kapcsán egyedül az jelenti, ha a terhelt egyáltalán nem rendelkezik jövedelemmel vagy vagyonnal, ez ugyanis áthághatatlan korlátot állít a pénzbüntetés kiszabása elé, azaz törvénytörő büntetést eredményez.

[10] A büntetőügy iratai alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a II. rendű terhelt az előkészítő ülésen – bűnösségének beismerését és a tárgyaláshoz való jogáról való lemondást követően – a büntetés-kiszabási körülmények tekintetében akként nyilatkozott, hogy vagyona nincs és a büntetés-végrehajtási intézetbe kerülését megelőzően havi 250.000 forint jövedelme volt. E körülményeket az elsőfokú bíróság ítéletében is rögzítette, és a pénzbüntetés kiszabásának jogalapjaként a Btk. 50. § (2) bekezdését jelölte meg.

[11] Ugyanakkor utalt arra is, hogy a Főnix rendszerben rögzített adatok alapján a 2021. január 12. napjától – így az első- és a másodfokú ügydöntő határozat meghozatala idején is – a II. rendű terhelt folyamatosan töltötte és jelenleg is tölti a vele szemben jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetéseket, fogvatartása alatt pedig munkaviszonyból eredő rendszeres jövedelme nem lehetett.

[12] Mindezek alapján a Btk. 50. § (2) bekezdésében foglalt azon feltétel, hogy a terhelt megfelelő vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik, nem állt fenn a II. rendű terhelt tekintetében, ezért vele szemben pénzbüntetés kiszabása büntető anyagi jogi szabályt sértett.

[13] Indítványozta ezért, hogy a Kúria Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.30.411/2022/44. számú és a Fővárosi Törvényszék 25.Bf.8335/2023/19. számú ítéletét terhelt2 II. rendű terhelt vonatkozásában a Be. 662. § (2) bekezdés b) pontja alapján változtassa meg, és a 150 napi tétel pénzbüntetést, amelynek egynapi tételének összege 1.000 forint, mellőzze, egyebekben pedig a megtámadott határozatot hatályában tartsa fenn. Indítványozta továbbá, hogy a Kúria rendelje el terhelt2 II. rendű terheltnek visszatéríteni az esetlegesen befizetett pénzbüntetést, a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor törvényes kamatával együtt.

[14] **III.** terhelt2 II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa megalapozott.

[15] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe.

[16] A Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – a Be. 659. § (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül [Be. 659. § (5) bekezdés].

[17] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. Ebbe a körbe tartoznak a terhelt személyi körülményei – így jövedelmi, vagyoni helyzete – kapcsán a bizonyítás eredményeként megállapított tények is.

[18] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulat ba) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a Btk. más – a minősítésen kívüli – szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[19] A felülvizsgálat szempontjából törvénysértő a büntetés, amennyiben a törvényben rögzített, mérlegelést nem tűrő feltételek hiányában vagy a törvényben rögzített kereteket átlépve szabta ki a bíróság.

[20] A pénzbüntetést [Btk. 33. § (1) bekezdés d) pont] úgy kell kiszabni, hogy – figyelemmel a bűncselekmény tárgyi súlyára – meg kell állapítani a pénzbüntetés napi tételeinek számát, és – az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten – az egy napi tételnek megfelelő összeget [Btk. 50. § (1) bekezdés]. A Btk. 50. § (2) bekezdés szerint pedig akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

[21] A fenti szabályozásból következően a pénzbüntetés kiszabható önállóan vagy más büntetés mellett is a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján, míg a Btk. 50. § (2) bekezdése szerint kötelező e büntetési nem alkalmazása határozott ideig tartó szabadságvesztés mellett, a törvényben írt feltételek teljesülése esetén.

[22] A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint a Btk. 50. § (1) bekezdésén alapuló pénzbüntetés kiszabásának a megfelelő kereset, jövedelem vagy vagyon megléte nem feltétele [Kúria Bfv.II.538/2014/9. (BH 2015.25.I.), Kúria Bfv.II.1523/2014/10.]. A pénzbüntetés kiszabása során az egy napi tétel összegének meghatározásakor ugyan figyelemmel kell lenni a terhelt vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaira és életvitelére, ám – törvényi megszorítás hiányában – közömbös ezek „megfelelősége”.

[23] A Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott pénzbüntetés alkalmazására ugyanakkor kizárólag a törvényben meghatározott három konjunktív feltétel mellett kerülhet sor. A bűncselekmény haszonszerzés céljából történő elkövetése és a terhelt szabadságvesztésre ítélésének ténye objektív feltétel, míg a terhelt jövedelmi, vagyoni viszonyainak megfelelőisége bírói mérlegelés tárgya [Kúria Bfv.1568/2023/9. (BH 2025.6.)].

[24] A törvényi szabályozás szerint tehát csak a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján kiszabható pénzbüntetés feltétele – a bűncselekmény haszonszerzési célzattal való elkövetése és a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása mellett – a terhelt megfelelő vagyona vagy jövedelme. Ezért e törvényhely alapján törvénysértő a pénzbüntetés kiszabása, ha a terhelt vagyonnal vagy jövedelemmel egyáltalán nem rendelkezik, ez ugyanis – mérlegelés nélkül megállapíthatóan – a törvényi feltétel meglétét kizárja (Kúria Bfv.II.74/2022/13.).

[25] A bíróság a II. rendű terhelttel szemben 150 napi tétel pénzbüntetést szabott ki, egy napi tétel összegét 1.000 forintban megállapítva. A büntetés indokolása körében rögzítette: „[a szabadságvesztés] mellett a bíróság terhelt2 II. rendű vádlottat pénzbüntetésre is ítélte tekintettel arra, hogy vagyoni haszonszerzés végett követte el a cselekményét, ezért a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja alapján, a Btk. 50. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdése alapján 150 napi tétel és pénzbüntetése egy napi tétel összegét 1.000 forintban a vagyoni jövedelmi viszonyainak megfelelően, mindösszesen 150.000 forint pénzbüntetésre ítélte (Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.30.411/2022/44. ítélete 6. oldal 5. bekezdés). A pénzbüntetés indokolása körében a másodfokú bíróság ítélete nem tartalmaz eltérő megállapítást vagy indokolást.

[26] A bíróság a pénzbüntetés mindkét – fent már idézett – törvényhelyét megjelölte, azonban abból, hogy a haszonszerzési célzatra is utalt, egyértelműen az következik, hogy azt a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján szabta ki. Ezt a megállapítást indokolja az is, hogy a Btk. 50. § (1) bekezdése a pénzbüntetés – a napi tételek számának és az egy napi tétel összegének

– megállapítására vonatkozó, a (2) bekezdés speciális szabálya szerint kiszabható pénzbüntetésre is alkalmazandó szabályait tartalmazza. Önmagában tehát az (1) bekezdés felhívása is nem értelmezhető akként, hogy a bíróság a pénzbüntetést ez alapján szabta volna ki.

[27] A Btk. 50. § (2) bekezdése szerint azonban a pénzbüntetés kiszabásának – a terhelt2 terhelt vonatkozásában kétségtelenül megállapítható haszonszerzési célzat és a határozott idejű szabadságvesztésre ítélet mellett – kötelező feltétele a megfelelő jövedelem vagy vagyon. Ennek a feltételnek a vizsgálata a felülvizsgálati eljárásban az irányadó tényállás alapján lehetséges, elsősorban a terhelt személyi körülményeiként rögzített tények alapján.

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű terheltre vonatkozó személyi része azt tartalmazza, hogy „[a II. rendű terhelt] társasházak takarításából tartotta fenn magát mielőtt büntetés-végrehajtási intézetbe került és ebből havi 250.000 forint jövedelme származott. Élettársa és egy kiskorú gyermeke van, aki 12 éves. Vagyontalan.” (Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.30.411/2022/44. ítélete 3. oldal utolsó bekezdés). A másodfokú bíróság e körben a személyi körülményeket nem módosította vagy egészítette ki.

[29] Az ítélet indokolásának egyéb részei sem tartamaznak olyan tényeket, amelyek a II. rendű terhelt – az ügydöntő határozat meghozatalának idején meglévő – jövedelmére vagy vagyonára vonatkoznának.

[30] Mindebből pedig csupán az állapítható meg, hogy a II. rendű terhelt a más ügyben kiszabott szabadságvesztés letöltésének megkezdését megelőzően munkabér jellegű jövedelemmel rendelkezett, a vele szemben meghozott újabb ítélet idején azonban sem jövedelemmel, sem vagyonnal nem rendelkezett.

[31] Ez pedig azt jelenti, hogy a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján kiszabott pénzbüntetés törvényi feltételei nem teljesültek maradéktalanul, vagyis a pénzbüntetés törvénysértő.

[32] A Be. 659. § (6) bekezdése szerint a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be. A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdésének megfelelő – eljárási – szabálysértést nem észlelt.

[33] **IV. A döntés elvi tartalma**

A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján kiszabható pénzbüntetés feltétele – a bűncselekmény haszonszerzési célzattal való elkövetése és a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása mellett – a terhelt megfelelő vagyona vagy jövedelme. Ezért e törvényhely alapján törvénysértő a pénzbüntetés kiszabása, ha a terhelt az ügydöntő határozat meghozatalakor vagyonnal vagy jövedelemmel egyáltalán nem rendelkezik, ez ugyanis – mérlegelés nélkül is megállapíthatóan – nem teljesítheti a törvényi feltételt.

[34] V. A kifejtett érvek mentén a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen eljárva terhelt2 II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványának helyt adott, és a megtámadott határozatot a Be. 662. § (2) bekezdés b) pontja alapján megváltoztatva maga hozott a törvénynek megfelelő határozatot, melyben a II. rendű terhelttel szemben kiszabott 150.000 forint pénzbüntetés kiszabását mellőzte, míg egyebekben a Kúria a jogerős ítéletet a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[35] A Be. 856. § (1) bekezdés d) pontja szerint a pénzbüntetést a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával együtt a terheltnek vissza kell téríteni, ha rendkívüli jogorvoslat folytán hozott határozat pénzbüntetés megfizetésére kötelezést nem tartalmaz. A Be. 857. § (1) bekezdés c) pontja alapján a visszatérítésről felülvizsgálat esetén a Kúria rendelkezik. Ennek megfelelően a Kúria elrendelte a II. rendű terhelt részére az általa esetlegesen megfizetett pénzbüntetés mindenkori törvényes kamatával együtt történő visszatérítését.

[36] A Kúria az ügyben a Be. 655. § (1) bekezdés alapján öttagú tanácsban járt el.

[37] A Kúria ítélete ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek, a 650. § (1) bekezdés b) pontja alapján pedig felülvizsgálatnak nincs helye.

[38] Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria – a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén – az ugyanazon jogosult által ismételten, illetve azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. január 27.

Dr. Gimesi Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró

A Kúria Bfv.I.572/2025/11. számú ítélete 2026. január 27. napján jogerős és végrehajtható.
Budapest, 2026. január 27.

Dr. Gimesi Ágnes s.k.
a tanács elnöke